

FÒRUM

Butlletí del Fòrum Interdiocesà d'Organitzacions Catòliques d'Adults Arquebisbat de Barcelona

Portada

EDITORIAL

El passat 13 d'abril, el Sant Pare va concloure el cicle de catequesis que ha estat fent sobre la figura de sants i santes, *que amb la seva fe, caritat i vida han estat lluminàries per a nombroses generacions i també per a nosaltres.*

La santedat no és solsament fruit d'un esforç personal, segueix dient el Papa, sinó també de l'acció de l'Esperit del Senyor Ressuscitat, que des de l'interior comunica y transforma. L'arrel última de la santedat cristiana està en la gràcia baptismal amb la que se'ns comunica la vida del Ressuscitat; no és altra cosa que la caritat viscuda plenament.

De les seves paraules podem deduir que estem cridats a la santedat perquè som cridats a la caritat plena; aquesta és la proposta i el signe del Crist: l'estimació total, absoluta.

La Quaresma ens ha preparat per a la *gran setmana* del nostre calendari, del cicle espiritual de la nostra fe: els dies de Passió i el Gran dia de la Resurrecció. L'oració, la lectura de la Paraula de Déu, l'augment de la

PORTADA

- Editorial

LA JUNTA INFORMA

- Assemblea del forum

ENTITATS DEL FÒRUM

- Moviment de cursets de cristiandat

NOTÍCIES D'ESGLÉSIA

- Al servei del nostre poble
- 100 anys de la Institució Teresiana
- Donar les arrels

OPINIÓ

- Forum mundial: Dakar
- Immigració

ESPAI CULTURAL

- 2011: L'any dels voluntaris

ESPAI OBERT

- Pati dels gentils
- Raimon Panikkar: un defensor del diàleg

RECURSOS

- Pel·lícules i llibres.

ENLLAÇOS

FÒRUM DE LES ORGANITZACIONS
CATÒLIQUES D'ADULTS
Rivadeneyra, 6, 9è. 08002 Barcelona
tel. 301 12 77, fax 317 17 99
as-forumadults@arqbcn.cat

DELEGACIÓ
D'APOSTOLAT SEGLAR

freqüència dels sacraments, les petites renúncies a coses gratificants..., ens han ajudat a identificar-nos amb el Crist en el camí que Ell va recórrer.

Seguir al Mestre és molt més fàcil que descobrir per nosaltres mateixos -i sols- el camí de la Vida; aquesta Vida ressuscitada a la que estem destinats per l'Amor gratuït de Déu. Però la nostra part, allò que nosaltres hem de fer per col·laborar en el projecte de Déu, allò que ens fa cristians i cristianes com cal, és l'obligació de fer palesa amb la nostra actuació, la resurrecció del Crist, el regne de Déu en el nostre entorn. Hem de ser lluminàries per a tothom que ens envolta, que ens tracta, que es relaciona amb nosaltres. Les nostres *fe, caritat i vida* han de ser el rostre de Déu i això és una gran responsabilitat perquè, com a laics i laiques, som la primera imatge de l'església davant la societat.

El tema de reflexió de l'Assemblea General, celebrada el nou d'abril d'enguany, va ser el de la responsabilitat laical en l'església i les conclusions dels treballs dels grups, després de les paraules del bisbe Godayol, podríem resumir-les en "compromís i visibilitat". Com a laicat associat, tenim l'exigència de fer creïble el Missatge del Crist. Cada entitat, moviment o institució, té un carisma, una idiosincràsia, un tarannà, un espai, una forma de fer..., però la raó de la nostra existència i finalitat és comuna: el Ressuscitat. Treballant plegats, sumant esforços, podem aconseguir ser més visibles i positivament influents en la nostra societat. ■

Santa Pasqua de Resurrecció!

La Junta informa

ASSEMBLEA DEL FORUM

EL FÒRUM INTERDIOCESÀ D'ORGANITZACIONS CATÒLIQUES D'ADULTS ES VA REUNIR EL PASSAT 9 D'ABRIL DE 2011, A LA SEU DE L'ASSOCIACIÓ SANT JOSEP DE LA MUNTANYA, PER CELEBRAR LA SEVA ASSEMBLEA ORDINÀRIA.

Després d'aprovar les actes corresponents a les dues assemblees (ordinària i extraordinària celebrades l'any passat), es va fer la presentació de la Memòria d'Activitats i el Balanç econòmic del 2010. Posteriorment van presentar les propostes i la previsió econòmica per aquest any.

Les entitats que hi van assistir, o que van estar interessades en fer-ho, van ser:

1. Associació de Sant Josep de la Muntanya (*Presidència*)
2. Associació dels Salesians Cooperadors (*Secretaria*)
3. Cercle La Salle
4. Comunitat ADSIS (*Tresoreria*)
5. Comunitat de Sant'Egidio (*Vocalia*)
6. Comunitat de Vida Cristiana Berchmans (*Vice-presidència 1a*)
7. Família de Jesús Maria
8. Federació de Cristians de Catalunya
9. Grup Claraeulàlies
10. Institució Teresiana
11. Justícia i Pau (*Vice-presidència 2a*)
12. Legió de Maria
13. Obra de Maria – Focolars (*Vocalia*)
14. Orde Franciscà Seglar OFS
15. Vida Creixent (*Vocalia*)
16. Carmelo Misionero Seglar
17. Moviment de Cursets de Cristiandat
18. Associació Família Jesús Maria
19. Seminari del Poble de Déu
20. Acadèmia Catòlica de Sabadell
21. Moviment Cristià de Mestres i Professors
22. Unió de Graduats Catòlics de Barcelona
23. Moviment Cultural Cristià

També vam comptar amb la presència de la Delegada d'Apostolat Seglar (Anna Almuni de Muga); del Sr. Cardenal Lluís Martínez Sistach, que va adreçar-nos unes breus paraules en el moment de la seva arribada i després va presidir l'Eucaristia; i Mons. Joan Godayol i Colom, bisbe emèrit de la diòcesi de Ayaviri (Perú).

El Sr. Cardenal ens va recordar la visita del Sant Pare a Barcelona i el que això va significar per la nostra Església i la nostra ciutat; així com l'acte que es va realitzar en la Presentació de la Bíblia; o les diferents celebracions que es faran a la Sagrada Família...

Mons. Godayol ens va fer una xerrada - conferència sobre el paper del laïcat i la nostra responsabilitat envers l'Església. Posteriorment es va obrir un torn de paraula amb la participació dels diferents assistents; constatant que va ser una estona molt distesa i profunda, compartint les nostres experiències i vivències.

També vam dur a terme un treball en grups, en el que se'ns demanava que poséssim en comú tot

allò que ens havia suscitat aquesta conferència.

Totes les aportacions es van posar en comú a tota l'Assemblea, demanant a cada grup un petit resum.

Vàrem compartir plegats el dinar i, posteriorment, vam passar a celebrar les eleccions dels nous membres de la Junta, ja que hi havia quatre entitats que havien exhaurit el seu mandat natural. Aquestes eren: Associació de Sant Josep de la Muntanya, Comunitat de Vida Cristiana Berchmans, Comunitat Adsis i Obra de Maria – Focolars.

Un cop celebrades les eleccions, i fet l'escrutini, tres d'aquestes entitats renoven (Associació de Sant Josep de la Muntanya, Comunitat de Vida Cristiana Berchmans i Obra de Maria – Focolars); i s'incorpora una de nova: Seminari del Poble de Déu.

Prèviament, però, vàrem ratificar la incorporació del Carmel Missioner Carmelità, moviment al qual donem la benvinguda al Fòrum.

Per altra banda, la Delegada d'Apostolat Seglar (l'Anna Almuni)

ens va informar de la celebració de la Diada de Pentecosta juntament amb la Jornada de reflexió entorn de l'Apostolat Seglar. Ens recorda que s'ha fet arribar a totes les entitats una documents de treball per poder reflexionar i enviar les nostres aportacions a la Delegació.

La jornada va finalitzar amb la celebració de l'Eucaristia, presidida per el Sr. Cardenal de Barcelona Lluís Martínez Sistach. ■

Mònica Domingo

EN L'ASSEMBLEA DEL FORUM VA SER MONS. JOAN GODAYOL I COLOM, BISBE EMÈRIT DE LA DIÒCESIS DE AYAVIRI (PERU), QUI VA FER LA CONFERENCIA SOBRE EL LAÏCAT. A CONTINUACIÓ I DESPRÉS D'UN MOMENT DE REFLEXIÓ PERSONAL I DE TREBALL EN GRUP ES VA FER UNA POSADA EN COMÚ. US OFERIM EL TREBALL DE SÍNTESSIS QUE ES VA FER.

Actualment a l'església els laics som un percentatge molt elevat, mentre que la jerarquia no arriba al 1%. Els laics tenim un gran pes dins de l'església tant en nombre, com en potencial, però el primer que ens cal, és que nosaltres, ens ho creiem, no som prou conscients de les nostres responsabilitats.

Per tant, nosaltres ens hem de creure i hem de ser conscients que la responsabilitat laïcal és totalment nostre, que nosaltres som els primers que hem de fer camí. Hem de

ser cristians en el nostre temps i amb la realitat que tenim, les estructures, són les que són, i és amb la que hem de treballar, aquest és el gran repte dels laics. La nostra societat ha avançat molt ràpidament en els darrers anys i hem entrat en una etapa de descristianització, d'allunyament del fet religiós. El nostre repte és fer camí junts, però ens cal un compromís ferm, i per això cal que els laics, ens formem, busquem la manera d'organitzar-nos, de millorar la comunicació entre nosaltres i

amb l'entorn, d'un treball en comú, respectant la diversitat de cadascú, fer-nos presents en tots els àmbits de la societat. Cal que se'ns vegi, que no estem aïllats i que junts tenim més força. Cal aprofitar tots els mitjans que tinguem al nostre abast: noves tecnologies, mitjans de comunicació...

El gran repte, és que hi som però que també volem que es visibilitzin, però per fer-ho cal que ens ho creiem de veritat i que apostem fort per aconseguir-ho. És una tasca col·lectiva però amb una implicació personal, què estic jo disposat a fer? Quanta gent de l'església està disposada a donar, a implicar-se, a creure que l'església és veritable comunitat, però per fer-ho necessitem un compromís i en les nostres socie-

tats acomodades, encara ens costa més. Cal tornar als primers orígens, al que és essencial, però per fer-ho hem de tenir una bona formació i sobretot donar testimoni a ja a on estem.

És necessari un trencament amb el que hem viscut, hem d'entendre

que no importa el nombre de persones que siguem, importa com dialoguem amb la realitat, estem obligats a viure d'una altra manera més coherent i potenciant l'experiència comunitària. La nostra església ha de ser l'església. ■

Entitats del Fòrum

MOVIMENT DE CURSETS DE CRISTIANDAT

EL MOVIMENT DELS CURSETS DE CRISTIANDAT (CURSETS) ÉS UN MOVIMENT D'ESGLÉSIA DE DIFUSIÓ MUNDIAL FORMAT MAJORITÀRIAMENT PER LAICS, QUE MITJANÇANT UNA DETERMINADA METODOLOGIA POSSIBILITA LA VIVÈNCIA DEL QUE ÉS FONAMENTAL EN EL CRISTIANISME, PROPICIANT EN LES PERSONES UNA CONVERSIÓ EN ALGUNS CASOS INICIAL, SOM UN MOVIMENT DE PRIMER ANUNCI.

CURSETS ajuda a les persones a descobrir la seva vocació i propicia la creació de nuclis cristians repartits per totes les diòcesis que amb l'Evangelí fermenten els ambients en què es troben. CURSETS es desenvolupa amb un nombre reduït de persones i amb una estructura molt senzilla, quan la persona viu l'experiència d'un CURSET s'ofereix la possibilitat d'incorporar-se en un grup comunitari per continuar i aprofundir en el seu caminar cristià i que s'incorpori a aquella realitat eclesial on ella lliurement se senti cridat.

La missió de CURSETS és fer present l'Evangelí a aquelles persones que el desconeixen, que els hi és indiferent, que se senten allunyats d'ell o simplement que el tenen ja desdibuixat. CURSETS és un moviment sempre atent als signes dels

temps i als canvis que aquests nous temps ens demanen, CURSETS vol ser un moviment de "frontera" que possibiliti el contacte del món, principalment el no creient, amb l'Evangelí.

El mètode del Moviment de Cursets és el CURSET de CRISTIANDAT, el CURSET és la proclamació joiosa i testimonial de l'ésser i sentir com a cristià, en el CURSET tot es desenvolupa d'una manera joiosa feta per laics i sacerdots i reforçada pel testimoni de vida de les persones, en un ambient de proximitat i de calidesa humana i és en aquest

clima càlid i d'amistat on es proclama l'anunci, el nou estil de vida, el compromís i el testimoni de l'ésser i el viure cristià.

El CURSET té quatre etapes fonamentals:

1 Preparació. Preguntar-me Qui sóc jo? Com visc i com em sento enfront del transcendent.

2 Proclamació. En aquest segon dia es presenta a Crist com l'eix central de la vida cristiana, es mostra a l'Església com l'espai on cada dia és possible l'encarnació

de Jesús i es proclama el do de la fe com la resposta sincera i alliberadora de l'ésser humà a la crida de Déu.

3 Conversió. Aquest dia és una invitació a les persones a formar-se humanament i cristianament, per renovar la seva vida davant les realitats que l'han tocat viure. Sentir com els Sagraments són una carícia que Déu posa en la nostra vida i també els obstacles que ens trobarem i que impedeixen el seguiment de la voluntat de Déu. Vivim també l'alegria de la reconciliació.

4 Projecció. En aquesta etapa es convida a les persones a tenir un coneixement el més profund possible del món actual, proposant un camí que els porti a comprometre's en la transformació de l'entorn de cada un, posant-se al servei de l'Església i dels més necessitats.

Una de les qualitats significatives que té cursets al llarg de la seva història és que ha sabut i sap formar i potenciar espais de trobada íntim on poder fer experiència de Déu.

CURSETS convida a compartir lliurement amb els altres des de

l'alegria i des de l'amor la vida, la fe i els dons que ens han estat donats

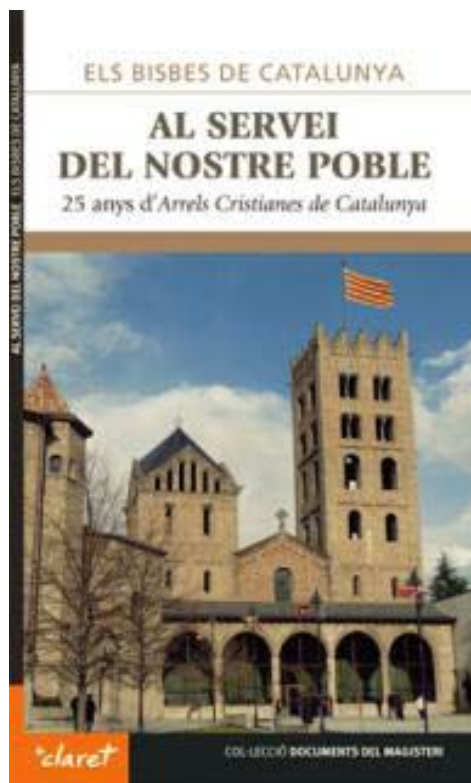
Com a seguidors de Crist tenim la missió de portar la Bona Nova a tots els homes i com a membres de CURSETS la nostra missió és propiciar que les persones arribin a viure l'experiència d'una trobada personal amb Déu. ■

Notícies d'església

AL SERVEI DEL NOSTRE POBLE

25 ANYS D'ARRELS CRISTIANES, AQUEST DOCUMENT ELABORAT EL 1985 PELS BISBES DE CATALUNYA, REFERÈNCIA INDISPENSABLE SOBRE EL TRACTAMENT CRISTIÀ DEL TEMA DEL NACIONALISME, QÜESTIÓ ABORDADA SENSE COMPLEXOS PELS BISBES DE LES ALESHORES 8 DIÒCESIS CATALANES. 25 ANYS MÉS TARD, ELS BISBES CATALANS HAN PUBLICAT UN NOU DOCUMENT CONJUNT, AL SERVEI DEL NOSTRE POBLE, QUE NO FA CAP PAS ENRERE RESPECTE AL DEL 1985, SINÓ QUE REAFIRMA LA VALIDESA I ACTUALITAT DE SEU MISSATGE

Aquest nou document consta d'una introducció, cinc capítols (valoració de la nostra identitat col·lectiva, la contribució del cristianisme i de l'Església, el testimoni d'Antoni Gaudí i "La Sagrada Família", la fe cristiana i alguns reptes

actuals i crida a viure i practicar l'Evangeli de l'esperança) i una conclusió. És publicat a la col·lecció "Documents del Magisteri", promoguda per la Conferència Episcopal Tarraconense, i editada per ed. Claret. Es pot trobar també, en versió catalana i castellana, al web

www.tarraconense.cat. La revista Catalunya Cristiana el publicarà en el número 1.643. Adjuntem també aquí les dues versions.

En la commemoració dels vint-i-cinc anys del document de l'episcopat català Arrels cristianes de Catalunya, els bisbes reafirmen la

validesa i l'actualitat del seu missatge i destaquen el triple anunci que es volgué transmetre: l'afirmació i el reconeixement dels elements que identifiquen Catalunya; la constatació de la presència fecunda de la fe cristiana i de l'Església al llarg de tota la història catalana i la formulació del compromís de l'Església a seguir servint la societat catalana, tot reconeixent-ne els canvis profunds, socials i culturals. Alhora, proposen identificar aquells canvis substancials que configuren una situació nova i que exigeixen noves formes d'evangelització.

En el primer capítol, titulat "Valoració de la nostra identitat col·lectiva", els bisbes ratifiquen allò que van proposar els seus germans en el ministeri episcopal ara fa vint-i-cinc anys, manifesten el seu profund amor pel país i es posen al seu servei perquè senten la urgència d'anunciar-li la persona de Jesucrist i el seu Regne. Així mateix, reiteren la crida a projectar aquest amor social en els deures cívics envers les institucions i organismes de govern, així com el compromís d'impregnar d'esperit cristià tota acció amb projecció social. També reconeixen la personalitat i els trets nacionals propis de Catalunya i defensen la legitimitat moral de totes les opcions polítiques que es basin en el respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles i que recerquin amb paciència la pau i la justícia.

En el segon capítol, "La contribució del cristianisme i de l'Església", afirmen que la fe cristiana no ha estat per a la nostra història, ni podrà ser-ho mai, un pur sentiment, ni tampoc una ideologia o un mite, sinó una veritable força transformadora de la persona humana, de la cultura i de la societat.

En el tercer capítol, "El testimoni d'Antoni Gaudí i La Sagrada Família", exposen com la recent visita del Sant Pare a Barcelona per a dedicar la basílica de la Sagrada Família, ha permès redescobrir un gran testi-

moni contemporani de la fecunditat de les arrels cristianes a la nostra societat catalana, Antoni Gaudí, un artista genial i un cristià exemplar. Els bisbes recorden les paraules del Sant Pare Benet XVI en l'homília a la Sagrada Família i li agraeixen que, tot explicant la simbologia de l'obra mestra de Gaudí, ens hagi recordat de nou la centralitat de Jesucrist en la vida de l'Església i del món.

En el quart capítol, "La fe cristiana i alguns reptes actuals", desitgen que la fe cristiana pugui continuar essent per a Catalunya una veritable font de vida i reflexionen, a la llum de l'Evangeli, sobre alguns temes que condicionen i configuren la societat catalana en aquests inicis de segle XXI, com ara la consolidació de la democràcia participativa, la laïcitat positiva, la diversitat de valors, d'estils de vida i de creences, el fenomen polièdric de la globalització, els fluxos migratoris, la crisi econòmica tan greu que patim, la família i l'educació i l'equilibri ecològic amenaçat.

En el cinquè capítol, "Crida a viure i practicar l'Evangeli de l'esperança", afirmen que els cristians estan cridats a viure i proclamar l'Evangeli de l'esperança, que en aquests moments de crisi econòmica, moral i política ben preocupants, cal anunciar l'esperança en tots els àmbits d'aquest món. I fan una crida especial als laics i laiques cristians que tenen el deure i el dret de participar en la vida pública segons els criteris ètics que dimanen de la seva fe i amb l'esperit propi de l'Església.

Els bisbes de Catalunya conclouen afirmant que senten la urgència de revifar les arrels cristianes de Catalunya i d'impulsar noves iniciatives evangelitzadores, amb esperit de servei, per al bé del país, de la seva cultura, i sobretot de totes les persones que hi viuen. Alhora, proposen a tots els cristians un compromís renovat en la vivència de la fe, en l'adhesió amorosa a l'Església i en l'anunci constant de la Paraula de Jesucrist. ■

El passat dimecres dia 6 d'abril, a les 12.15 h, a l'Aula Magna de la Facultat de Teologia de Catalunya, va tenir lloc la presentació del nou document dels bisbes de Catalunya, "Al servei del nostre poble".

Van intervenir a l'acte el Dr. Armand Puig, degà-president de la FTC, el Dr. Francesc Torralba, professor de la FTC i de la Universitat Ramon Llull, Mons. Jaume Pujol, Arquebisbe Metropolità de Tarragona, President de la Conferència Episcopal Tarraconense i Vice-Gran Cancellier de la FTC i el Sr. Cardenal Lluís Martínez Sistach, Arquebisbe Metropolità de Barcelona, Vice-President de la Conferència Episcopal Tarraconense i Gran Cancellier de la Facultat de Teologia de Catalunya.

100 ANYS DE LA INSTITUCIÓ TERESIANA

EL PASSAT 25 DE MARÇ, A LES 20H VA TENIR LLOC A LA BASÍLICA DE LA MERCÈ DE BARCELONA LA CELEBRACIÓ DE L'EUCARISTIA EN ACCIÓ DE GRÀCIES PELS CENT ANYS DE VIDA D'UN CARISMA, D'UNA INSTITUCIÓ DE L'ESGLÉSIA, ELS 100 ANYS DE LA INSTITUCIÓ TERESIANA.

La celebració va estar presidida per l'Excm. Sr. Lluís Martínez Sistach, Cardenal Arquebisbe de Barcelona, acompanyat pel Sr. Bisbe Agustí Cortés de Sant Feliu de Llobregat, el Sr. Bisbe Carles Soler-Perdigó, emèrit de Girona, i el P. Abad de Montserrat, Josep Maria Soler. També van concelebrar 22 preveres-amics de la Institució Teresiana. Tanmateix vam comptar amb la presència de diverses personalitats de la vida social y cultural de la ciutat. No podia faltar la presència de molts amics i col·laboradors i de fons els cants d'alumnes de l'Escola Arrels. Tot plegat va fer possible una celebració joiosa i agraïda.

Als inicis del segle XX, Sant Pere Poveda va veure la transcendència d'un laïcat de forts compromisos que es lliurés a la missió evangelitzadora de l'església en el diàleg amb el món contemporani. La Institució Teresiana, per ell fundada, naixia així com un avanç a formes associatives que es consolidarien després en l'església. Aquest carisma de presència evangelitzadora laïcal en el món és avui una associació inter-

nacional de laics de dret pontifici i amb personalitat jurídica, que va començar el seu camí a l'any 1911. Aquesta és la idea audaç d'una espiritualitat viscuda enmig del món, ferment en la massa, com els primers cristians.

Els seus membres, dones i homes que responen a la crida de Déu per realitzar la seva missió, s'integren en diverses associacions, segons la vocació específica i la modalitat

dels seus compromisos. Avui està present en 30 països de quatre continents.

A Catalunya, la Institució Teresiana començà les seves activitats a Barcelona l'any 1918, amb un centre de formació de professorat al carrer Ample. Avui hi ha membres presents, tant en entitats públiques com privades, en el món de l'educació formal i no formal, en l'àmbit de la salut, en el món de l'empresa, dels serveis socials, de l'educació social, dels mitjans de comunicació, de la investigació, de la pastoral,...

Compta, també, amb entitats, organitzacions i projectes propis a Barcelona: Escola Arrels, Centre Pasatge, InteRed Catalunya (ONGD), Centre Convivim d'orientació a l'immigrant, Associació d'Antics Alumnes de l'Escola Arrels, Casal Poveda (ACIT jove, moviment de joves que participen del carisma).

De la memòria al compromís

La Institució Teresiana us convida
a la celebració de l'Eucaristia d'acció de gràcies
amb motiu del seu primer centenari.
Presidirà aquesta celebració el
Emm. i Rvdm. Sr. Lluís Martínez Sistach,
Cardenal Arquebisbe de Barcelona

Basilica de la Mare de Déu de la Mercè
Divendres, 25 de març 2011, a les 20h

Institució Teresiana, Passatge Merrader 15, 4r - 08008 Barcelona - Tlf: 93 4880383 - itcatalunya@telefonica.net

Celebrem un carisma, celebrem una realitat que perdura en el temps. Aquest esdeveniment ens ajuda a situar-nos de la memòria al compromís. Fer memòria ens apropa a dos noms: Guadix i Covadonga, arrels de la Institució; ens fa proper el camí recorregut en diversos països i ens empeny cap al futur; ens enconratja al compromís, un compromís que ens situa en la realitat de cada

cultura per treballar per la promoció humana i la transformació social. Una memòria agraïda i un compromís renovat per respondre amb audàcia evangelitzadora als reptes que planteja el món actual. ■

Pilar Àlvarez
Institució Teresiana

DONAR LES ARRELS

EL 14 DE GENER MARIA VOCE, GIANCARLO FALETTI I ALGUNS COL·LABORADORS SEUS VAN ARRIBAR A L'AEROPORT DE GIRONA. DURANT QUINZE DIES HAN VISITAT DIVERSES CIUTATS. A MÉS DE CONÈIXER I ADMIRAR RIQUESSES CULTURALS, ARTÍSTIQUES I NATURALS, HAN CONEGUT ELS MEMBRES DEL MOVIMENT A ESPANYA, EL PRINCIPAL MOTIU DEL SEU VIATGE.

La visita va començar per on va arribar el Carisma de la Unitat a Espanya fa més de 50 anys: per terra catalana. Com va dir Maria Voce: *"Es nota que aquí hi ha les arrels, que per al desenvolupament del Moviment a Espanya tot ha partit d'aquí. Aquesta casa està construïda sobre la roca"*. La Ciutadella Loreto, a Castell d'Aro, va acollir a les persones d'Aragó, Catalunya, Illes Balears i Comunitat Valenciana que van arribar per a l'ocasió. Tots junts van pujar a un imaginari bus turístic per recórrer aquests *"llocs-en paraules de Maria Voce-beneïts per Déu... Tot em semblava tan bonic, tan ric, tan complet. Sento una enorme gratitud a Déu per aquestes riqueses"*.

Al costat de la bellesa i la riquesa de les persones trobades, destaca l'explosió d'harmonia i bellesa gràcies a la natura i l'art circumdant: la Ciutadella Loreto, *"una petita joia"*, la Basílica de la Sagrada Família, el Santuari de Montserrat, punt de

referència espiritual i cultural per a Catalunya, amb el cant de la Salve i el Virolai per l'Escolania i l'acollida fraterna i afectuosa del Pare Abat, Josep M. Soler.

Aquesta etapa va concloure amb la visita a Ciutat Nova, edició en català de la nostra revista, i senyals trobades amb el cardenal de Barcelona, Mons. Lluís M. Sistach, i amb el bisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra, Arquebisbe Joan-Enric Vives i Sicília.

Després va continuar el seu viatge a Sevilla i a Madrid. On va tenir lloc una trobada per joves, *"Positive RevolutiON"*, de tot Espanya amb uns 600. Per més informació a www.positiverevolution.es ■

Maria Voce (Presidenta del Moviment dels Focolars) a Catalunya

FORUM MUNDIAL: DAKAR

El passat mes de Febrer varem tenir l'ocasió de participar en aquest fòrum com a membre de Justícia i Pau de Sant Just. Allà ens varem trobar en gent provinent de tots els països del planeta, majoritàriament joves entre 18 i 30 anys, amb coneixement de les llengües més usuals, francès, anglès, portuguès i espanyol. Concretament de Catalunya érem unes 100 persones.

Els temes que es varen tractar eren molt variats. Però el quid de la qüestió està en el tema del deute extern que constitueix un veritable nus d'estrangulament pel desenvolupament dels països del Sud en general i de l'Àfrica en particular. L'existència del deute compromet les inversions socials de base, priva les poblacions dels seus drets fonamentals i mantenen als Estats Africans i del Tercer món en una espiral infernal de reemborsos sense fi en

deutes, contractes i pagats durant dècades.

En aquest context assenyalar que països com Costa d'Ivori en què el 35% de tots els seus ingressos estan destinats al pagament del deute i tan sols un 18% per la despesa social (educació, sanitat i d'altres) o el cas de Gàmbia en el que els nens no poder anar a escola fins els 8 anys, per manca de diners de l'Estat.

Els models alternatius exposats pels països llatinoamericans a Brasil i Bolívia, també han aportat els seus canvis altament positius. S'han lliurat d'una part del deute que l'han destinat a millores socials i lluita contra la pobresa amb el que han reeixit una part important de les seves poblacions en aspectes de millora alimentària, escolar, sanitària i cultural a més (cas del Brasil) d'emergir com una potència mundial. El cas de Bolívia al nacionalitzar

el petroli li ha permès disposar de quantitat de divises i aconseguir treballar en la mateixa direcció de progrés.

Altres temes tractats en el fòrum: les migracions que davant la pobresa existent i la manca de futur interpel·la a la gent per a cercar noves perspectives als països considerats rics per ells, en part perquè els programes de televisió incideixen en l'abundància del nostre món. També es demana la lliure circulació mundial de persones a través de mobilitzacions.

Els preus dels recursos naturals i el dels aliments com l'arròs, el sucre, el peix, la farina, la carn i el blat de moro entre d'altres, a més dels carburants que no deixen d'augmentar i que baixen encara més el seu poder adquisitiu i que ja s'han manifestat al carrer en diversos desordres socials i polítics.

Els sindicats en relació a la crisi del capitalisme formen part del debat i l'anàlisi dels drets humans en

la construcció de pau, així com la lluita contra la violència en les dones en tots els aspectes de discriminació laboral, d'educació, sanitària, el dret a vot i el respecte a la seva dignitat. També la situació dels 6 milions de palestins refugiats des del 1948. El tema del Sàhara i la ruta de les migracions africanes a través de les dures condicions de viatjar a través del desert del Sàhara.

Hem de dir que malgrat tot, hem vist que la gent dels països és altament solidaria i generosa, conviuen d'una manera exemplar i reflexionar a més sobre la manera nostra molt individual i competitiva de viure. Resumint, una bona experiència per entendre els pobles d'Àfrica i del món. ■

BENVINGUTS!

LA IMMIGRACIÓ, MÉS ENLLÀ DE LA CRISI ECONÒMICA, ENS INTERPEL·LA EN PRIMERA PERSONA

Si escoltem la veu de la gent del carrer quan parla de la immigració, haurem de reconèixer, amb realisme, que la opinió majoritària és negativa. I algunes de molt negatives, de caràcter obertament xenòfob. Hem sentit tantes vegades aquesta frase: "Jo no sóc racista..."; després ve l'inevitable "però..." i darrera d'aquest "però" vénen els tòpics de sempre. I si preguntem el perquè d'aquest rebuig, allà surten pors de diferents consideracions. Por que la nostra identitat es dilueixi; por que s'afebleixi la nostra llengua; por que ens prenguin llocs de treball;

por a la delinqüència; por a tot allò que és diferent. Por, en definitiva, a la diversitat. És cert que, en una societat homogènia, compacta, amb una única llengua, una única religió, els mateixos costums, la mateixa cultura..., allà ens sentim com més protegits, més còmodes, més segurs, perquè els referents semblen sòlids.

Però també es cert que és una situació més irreal, perquè el món no és homogeni ni hegemònic, sinó que és plural. També hem de reconèixer una por subtil, potser inconscient, a la presència de la pobresa enmig nostre. No reaccionem igual davant del col·lectiu de 150.000 alemanys que han fixat residència aquí, especialment a Mallorca, que davant dels marroquins, dels sud-saharians, o del sud-americans. Per què? Perquè els primers ens porten diners, i

els segons vénen a buscar-los.

La proximitat de la pobresa ens molesta perquè, en el fons, ens interpel·la la legitimitat de l'origen del nostre benestar. Partim sempre d'un prejudici generalitzat, i és que nosaltres formem la societat d'acollida benestant i ells formen la població immigrant necessitada. Ells sempre per sota nostre, sempre a les nostres ordres, sempre sota sospita davant del dubte, sempre observats amb lupa pels veïns perquè els seus costums, les seves maneres de fer no coincideixen amb les nostres. Així es van refermant aquests tòpics en forma de pors, que s'han assumit sense un examen rigorós i atent. La nostra condició de cristians, o senzillament de persones amb un mínim d'humanitat, no ens permet aquestes frivolitats en l'anàlisi de situacions que afecten a persones

en situació difícil. És cert que el pas d'una societat homogènia a una societat plural, no es fa d'un dia per l'altre. Hi ha idees que responen a preocupacions legítimes per part de la societat que acull, però aquestes idees han de ser revisades i discernides, perquè si es fixen, deformen la comprensió de la realitat.

El rerefons d'una crisi econòmica de gran abast, encara ha complicat més les coses. Tot i això, les paraules del comissari d'affers econòmics de la Unió Europea, Joaquim Almunia, semblen més esperançadores. Diu que malgrat la crisi, entre el 2008 i el 2009 la UE crearà tres milions de llocs de treball, especialment en obra pública. Apunta un problema de sostenibilitat degut a l'envelliment de la població, de forma que no es podrà fer front a aquesta demanda, sense una integració adequada dels immigrants. Aquesta integració, requereix també un canvi en la societat d'acollida. Ha arribat l'hora de canviar la nostra manera de mirar els immigrants. Ha arribat l'hora de descobrir el goig de la igualtat. Ningú per sobre de ningú. Ha arribat l'hora de descobrir que la seva presència és un regal per a tots. Per què és un regal? Perquè ens posa a prova la nostra capacitat d'acollir, la nostra capacitat de no discriminar, la nostra capacitat de posar-nos a la seva pell (sous escassos, lloguers alts, explotació, desarrelament...). És una oportunitat més que una amenaça, perquè se'ns presenta l'ocasió de recolzar-los, d'orientar-los, de tractar-los de forma digna i afable, de saber com es diuen, per tractar-los pel seu nom. No "el moro" o "el sudaca" sinó en Shamir o en Delmiro. Aquesta actitud, es multiplica i retorna. Ells també et saluden pel teu nom.

Una societat no és un conjunt de persones aïllades, sinó un conjunt de persones que han creat vincles entre elles. Recordo les paraules d'un home sud-americà que em van arribar al cor. Va dir: "Cuando

Gratis ho heu rebut, doneu-ho gratis

Els trobem cada vegada amb més freqüència. El color de la seva pell, els trets del seu rostre, la seva forma de parlar o vestir estan transformant el paisatge urbà de les nostres ciutats. Són els immigrants. Homes i dones que viuen entre nosaltres, moltes vegades sense documentació en regla, sense treball ni seguretat, amb problemes d'habitatge, de llengua i de convivència. Com podem reaccionar?

Podem mirar-los des de la distància, el desconeixement i la superioritat. No són com nosaltres. No tenen drets. Són «il·legals». La seva presència és una «invasió» amenaçadora, una «onada migratòria» que cal detenir. Sense adonar-nos, podem aixecar murs de desconfiança, prejudicis i fins de rebuig total.

Podem mirar-los des d'una perspectiva utilitarista. Necessitem mà d'obra estrangera. Ells poden cobrir els llocs de treball que nosaltres ja no ens dignem ocupar.

Amb el seu treball és més fàcil garantir les cotitzacions a la Seguretat Social i assegurar les nostres pensions. Això sí, el que ens interessa és el seu treball. Després, preferiríem que desapareguessin dels nostres carrers i dels nostres bars.

Els podem mirar des d'una actitud paternalista i tractar-los com si fossin marginats. No obstant això, qui ve fins a nosaltres cercant treball no és un marginat que demana assistència caritativa. És un ciutadà capaç de drets i de deures, i amb voluntat d'organitzar-se la seva vida al nostre país. El que demana és poder realitzar els seus projectes.

Potser, primer de tot cal conèixer-los millor, escoltar-los, tractar amb ells, posar-nos a la seva pell. No ens resultarà fàcil superar pors, desconfiances i prejudicis. Però pot ser una gran oportunitat per prendre consciència de la nostra responsabilitat en la tragèdia del Tercer Món i, sobretot, per aprendre a construir una societat més fraterna, més oberta i més integrada. L'acollida als immigrants ens pot ajudar als cristians europeus a viure una mica més aquesta gratuïtat que Jesús inculcava als seus deixebles: «Gratis ho heu rebut, doneu-ho gratis».

José Antonio Pagola

<http://svicentemartir-abando.org>

te miran y te sonríen, te das cuenta de que la vida es hermosa." Que bonic! Aquell home d'aspecte dur, camperol, pura raça andina, semblava tenir una gran sensibilitat. Li vaig preguntar d'on era. Em va dir que era de Bolívia, de Cochabamba. Vaig dir-li que un fill meu havia estat un temps a Cochabamba. La cara se li va il·luminar. Li vaig preguntar el

seu nom. Em va dir que es deia Delmiro. Li vaig dir el meu nom, li vaig donar la mà i vaig oferir-li la meva amistat. En Delmiro em va agafar fort les dues mans i en acomiadar-nos vaig veure que li brillaven els ulls... i si us haig de dir la veritat, els meus també. ■

Antoni Pedragosa

2011: L'ANY DELS VOLUNTARIS

2011: L'ANY DELS VOLUNTARIS LA UNIÓ EUROPEA HA PROCLAMAT 2011 L'ANY EUROPEU DEL VOLUNTARIAT: UN IMPORTANT RECO-NEIXEMENT D'UN COMPROMÍS QUE CONTRIBUEIX A LA RIQUESA DELS PAÏSOS MEMBRES.

En comptes de periodistes, com sol passar, a Brussel·les, la comissària europea de la justícia i els drets fonamentals, Viviane Reding, estava envoltada de gent jove: un escenari dinàmic per a la presentació de l'Any Europeu del Voluntariat (2011) que es posava en marxa amb el lema, «Voluntari, marca la diferència».

L'elecció d'aquest tema va ser justificada com una «presa de consciència» per part de les institucions europees. De fet, hi ha 94 milions de persones, al voltant del 23% dels ciutadans europeus, que es dediquen a algun tipus de voluntariat. La majoria es dediquen als esports (34 per cent), però l'àmbit social és el que té més relleu (per ara estancat en un 17 per cent) ja que, amb els pressupostos estatals cada vegada més retallats, l'assistència

als desfavorits segueix en mans dels voluntaris i el tercer sector.

Les debilitats dels voluntaris són malauradament encara moltes. Un estudi de la Comissió fa referència a la incertesa sobre el reconeixement legislatiu i la protecció del treball d'aquestes persones, l'absència d'una estratègia comuna més enllà del nivell local, la necessitat, cada vegada més freqüent, d'unes habilitats específiques (només cal pensar en l'assistència a malalts), així com les dificultats ben conegudes en la recaptació de fons d'una manera estable.

Per aquesta raó, la Unió Europea ha decidit dedicar el 2011 a la promoció del voluntariat, actuant en diversos fronts. A més del lliurament de premis a les organitzacions i campanyes de sensibilització, la UE

està pressionant els estats membres perquè adoptin un cos legislatiu que reguli les activitats de voluntariat o revisin, si s'escau, les normatives que hi ha actualment en vigor perquè molts aspectes poden ser controlats eficaçment per cada país: de la protecció de l'assegurança a la desgravació fiscal de les despeses.

Les dades ens demostren que el voluntariat no és tan sols pura filantropia. Actualment 11 dels 27 estats tenen un cos legislatiu específic. Espanya és un d'ells i Catalunya, on el voluntariat està molt arrelat, compta amb una llarga tradició i ja fa vint anys que es va crear el Servei Català del Voluntariat per apropar les entitats que organitzen activitats de voluntariat, els ciutadans i les institucions públiques. Però l'exemple més emblemàtic és la Marató de TV3, un fenomen d'un èxit insòlit en el nostre voltant, tant pels diners que recull -que no entenen de crisi-

com pels anys d'èxit que acumula i que compta amb més de 2000 voluntaris que hi col·laboren.

A nivell comunitari (UE), el «voluntari tipus» és un home de quaranta anys que té feina i un bon nivell d'educació. A Catalunya n'hi ha més de 245.000 (1.200.000 a tot l'estat) i són unes 7.500 les entitats conegudes en el que anomenem «tercer sector».

Les dades també demostren que el voluntariat no és tan sols pura filantropia. Segons les dades proporcionades per la Unió Europea, la contribució del voluntariat al PIB (Producte Interior Brut) dels països membres arriba fins al 5%. Si ens fixem en l'àmbit empresarial, observem que quan s'accedeix a una feina, la tasca de voluntariat no s'interromp. De fet, cada vegada són més els empresaris que aprecien i tenen en compte en la seva selecció de personal les competències adquirides pels joves en aquest camp.

Entre les iniciatives que la UE ha posat en marxa amb motiu de l'any del voluntariat sobresurt el «EYV tour»: un recorregut per 27 capitals que es va inaugurar el 3 de desembre a Brussel·les. S'establiran punts d'informació i s'organitzaran reunions tant amb l'àmbit polític com amb agents propis del sector, a més d'activitats d'entreteniment. A Espanya, la caravana s'aturarà a Madrid del 28 de febrer al 13 de març i serà una excel·lent oportunitat per les diverses organitzacions benèfiques de conèixer-se entre elles i potser pensar en projectes conjunts. De fet, el punt més fort d'aquest sector és la força local, motiu pel qual, per fer un treball més incisiu, la UE ha incentivat la cooperació en una xarxa d'associacions a través dels organismes nacionals de coordinació. Una resposta a una capital, Brussel·les, que sovint sembla allunyada de la vida quotidiana. ■

escrit per Amando Cima
i redacció Ciutat Nova

SOBRE LA MARATÓ

La Marató de TV3 és un projecte solidari que va començar el 1992 i està enfocat principalment a obtenir recursos econòmics per a la investigació científica de malalties que, ara per ara, no tenen curació definitiva. Però, per a La Marató és tan important la recaptació de diners com la divulgació científica, la conscienciació i l'educació de la societat en la cultura científica més enllà de l'obtenció de fons.

Els lectors de Ciutat Nova coneixen la popularitat i l'arrelament però, a tall d'exemple, aquí mostrem algunes dades de l'edició del 2010. La solidaritat de tots els catalans segueix més viva que mai!

- 1300 activitats diferents per recaptar diners.
- 1.037 línies d'atenció telefònica.
- Al voltant de 2.500 voluntaris.
- 7.400 milions d'euros recaptats (250 més que el 2009)
- 96.385 amics de Facebook

WEBS

Web sobre el voluntariat a Europa: www.europa.eu/volunteering

Pàgina oficial de l'any: www.eyv2011.eu

Servei Català del Voluntariat: www.voluntariat.org

Año voluntariado 2011: www.voluntariado2011.es

PATI DELS GENTILS

El desembre de l'any 2009 el papa Benet XVI, reflexionant sobre la indiferència religiosa i l'ateisme, va expressar la conveniència d'un nou espai, una mena d'atri o pati dels gentils, "on els homes puguin connectar amb Déu d'alguna manera, sense conèixer-lo i abans d'haver trobat l'accés al seu misteri".

Aquesta expressió – **atri o pati dels gentils** – té el seu origen en aquell espai obert dins del Temple de Jerusalem al qual hi podien accedir també els no jueus, on dialogaven amb els sacerdots i escribes. Ara, és el nom d'una fundació per pro-

moure el diàleg i l'intercanvi entre (els) creients i no creients, iniciativa del Consell Pontifici per a la Cultura, del Vaticà.

El llançament internacional va ser el 24 i 25 de març a diversos seus de París: la UNESCO, la Universitat de la Sorbona, l'Acadèmia de França. El programa va incloure diverses ponències i taules rodones, amb el títol "Il·luminisme, religió, raó comuna"; també moments festius, especialment adreçat als joves, anomenat "En el pati del Desconegut", amb música, espectacles i reflexions, a Notre Dame, la catedral de París; a continuació, una vetlla de pregària i meditació per a tothom.

Una novetat, amb més de 2000 anys d'història, un espai on, creients i no creients, puguin abordar les arrels ètiques comunes, les raons per creure, la humanització de parcel·les de la vida com la cultura, la medici-

na... Això es vol fer amb trobades d'alt nivell intel·lectual i cultural, on tractar d'aquestes qüestions antropològiques fonamentals, per tal de caminar i reflexionar junts, des de punts de partença diversos, sobre la humanitat que volem.

Aquestes trobades, en el futur, estan previstes també a Bolonya, Estocolm, Praga, Santo Domingo... i encara per confirmar en altres indrets com ara Rússia, EUA, Canadà o Espanya. L'objectiu més clar del projecte és que tots els interlocutors participants s'enriqueixin de l'intercanvi sincer i respectuós entre tots. ■

RAIMON PANIKKAR: UN DEFENSOR DEL DIÀLEG

Fa poc ens ha deixat el filòsof i escriptor Raimon Panikkar, reconegut com el pensador català més universal dels darrers segles. Era fill de pare hindú i mare catalana i molts afirmen que des de Ramon Llull, amb qui compartia, entre altres, una àmplia producció, l'interès per aprofundir matèries ben diverses (doctor en ciències, filosofia i teologia), un coneixement directe de diverses cultures o una gran capacitat didàctica, ningú havia assolit un nivell tan alt.

Reconegut a molts països des de fa temps com a un dels pensadors que més ha contribuït a la reflexió sobre el pluralisme i la interculturalitat, a casa nostra no se l'ha tingut en compte seriosament fins als darrers anys, en què vivia a Tavertet.

Tot i que és impossible encasellar-lo en cap etiqueta, sí que el podem considerar un gran defensor del diàleg (entre Orient i Occident, entre Nord i Sud...) i per això no es cansava de recordar-nos que ens falta contemplació, saber escoltar. Quan havia de parlar, tot i la seva erudició –que l'havia portat a encunyar termes i conceptes nous com ecosofia, tempieternitat, diàleg intra-religiós o temps kairològic– sempre acon-

seguia fer-se entendre: "l'home no és un mico desenvolupat, sinó que hi ha alguna cosa més que el transcendeix". No entenia el diàleg d'una manera superficial, ni com un tot s'hi val o una barreja de punts de vista, sinó que, com diu X. Melloni "era capaç de mirar universalment i alhora valorar la més genuïna singularitat".

El dia del seu funeral, a Montserrat, l'abat d'aquest monestir va posar en relleu la manera com "la seva recerca del Misteri de Déu i el seu mestratge intel·lectual i espiritual ha ajudat molts d'altres d'arreu del món a trobar la unificació interior, la pau, i l'amor en una pluralitat unificada". I aquesta aportació la va fer "a partir de la seva experiència

crisiana fonamentada en l'evangeli de Jesús i alhora des de la saviesa que havia trobat en l'hinduisme i en el budisme sense deixar de ser cristià, i ben atent al pensament contemporani". ■

Recursos

PEL·LÍCULES

CARTAS A DIÓS

Género: Drama.

Director: Eric-Emmanuel Schmitt

Intérpretes: Amir, Amira Casar, Constance Dolle, Jérôme Kircher, Mathilde Goffart, Max von Sydow, Michèle Laroque y Thierry Neuvic.

Año de producción: 2009

Nacionalidad: Bélgica, Francia

Duración: 105 min.

Fecha de estreno: 15/04/2011

Óscar es un niño de diez años, enfermo de leucemia e ingresado en un hospital infantil. En fase terminal, mantiene una relación magnética y espiritual con una voluntaria del grupo de ayuda "Las damas de rosa", que prestan un gran servicio de apoyo a los pacientes en el centro. Rosa le propone una actividad, escribir un diario a Dios, en el que el menor exponga todas sus inquietudes, reflexiones o, en otras palabras, su testamento vital.

ENCONTRARÁS DRAGONES

Género: Drama.

Director: Roland Joffé

Intérpretes: Alfonso Bassave, Ana Torrent, Charlie Cox, Dougray Scott, Golshifteh Farahani, Jordi Mollà, Olga Kurylenko, Pablo Lapadula, Rusty Lemorande, Unax Ugalde y Wes Bentley.

Año de producción: 2010

Nacionalidad: Argentina, EE.UU., España

Duración: 120 min.

Fecha de estreno: 25/03/2011

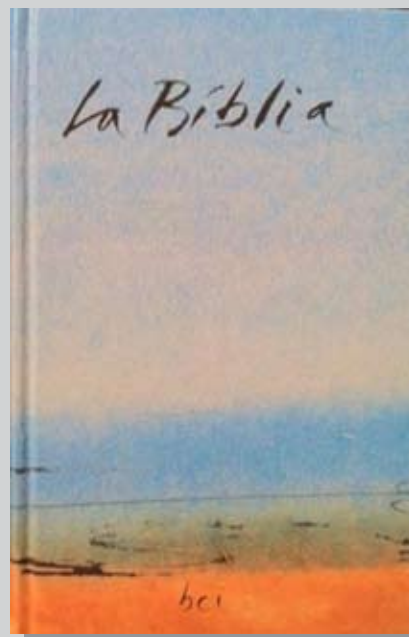
Robert, un joven periodista, está realizando una investigación sobre una serie de acontecimientos de la Guerra Civil Española que tuvieron como protagonistas a su propio padre y a un joven sacerdote, Josemaría Escrivá de Balaguer. A través del relato de su padre, Robert va a descubrir una terrible historia de traición, celos y muerte, pero también de redención y perdón, con el terrible trasfondo que supuso la guerra de un país enfrentado entre sí. La vida de José María Escrivá de Balaguer se inserta en una trama de ficción en este film de Roland Joffé (La misión) coproducido por miembros del Opus Dei y Antena 3.

LA BÍBLIA POPULAR

Imagino que ja tots coneixeu la notícia de la presentació de la Bíblia popular que han fet sis editorials, editant 30.000 exemplars al preu de 9,95 €. Vaig assistir a la seva presentació, al Petit Palau del Palau de la Música de Barcelona. Estava ple de gom a gom i hi van haver intervencions molt boniques. Els qui no hi vau poder assistir, en podreu veure les diferents intervencions a Catalunya Religió (<http://www.catalunyareligio.cat/>).

Aquesta edició reproduïx el text de la Bíblia Catalana. Traducció Interconfessional (BCI), traduït de les llengües originals per un equip de biblistes de l'Associació Bíblica de Catalunya i aprovat per la Conferència Episcopal Espanyola el 26 de setembre de 2007.

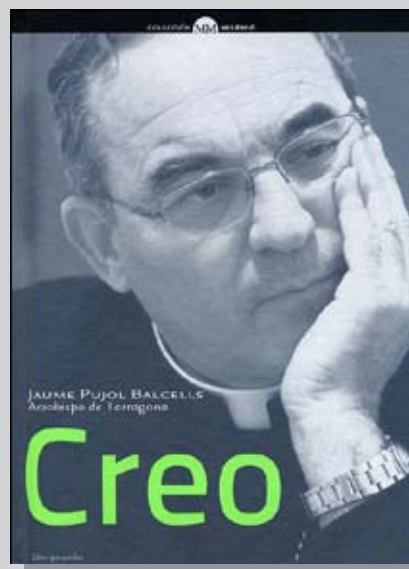

CREO

Cobel Edicions (Alacant) ha publicat un llibre que és recull d'articles de l'arquebisbe de Tarragona Jaume Pujol.

El llibre 'Creo', és tota una síntesi dels fonaments i la vivència de la fe cristiana, així com una catequesi sobre el Déu que creiem els cristians, Jesucrist. L'estil i l'estructura estimula la reflexió sobre la creença en l'amor de Déu i la seva aplicació a la vida actual, a la nostra societat.

El llibre consta de quatre parts, que són la professió de fe, la celebració del Misteri cristià, la vida en Crist i la pregària cristiana.

EN UN LUGAR DE ÁFRICA

Stefanie Zweig

Editorial: Maeva

Una novela autobiogràfica ambientada en Kenia que relata, en primera persona, la història de una de les moltes famílies jueves que van haver de fugir d'Alemanya durant el Holocauste. En aquest cas, els Redlich viatgen al continent africà en busca d'una nova oportunitat. La seva filla, Regina, encara és una nena però no tardarà en sucumbir a la màgia de Kenia. Els llibres d'aquesta autora segueixen sent best sellers a Alemanya, el seu país d'origen.

DONAR

"Dóna el que tens perquè mereixis rebre el que et falta"

Sant Agustí (354-430)

"Hi ha qui dóna amb alegria i aquesta alegria és el seu premi"

Khalil Gibran (1883-1931)

No doneu només el superflu, doneu el vostre cor"

Mare Teresa de Calcuta (1919-1997)

Enllaços

Església

Arquebisbat de Barcelona
Conferència Episcopal Tarraconense
Conferència Episcopal Espanyola
Santa Seu

Bíblia

Bíblia Catalana Interconfessional
www.biblija.net

Notícies

Revista Ecclesia digital
Flama, agència cristiana de notícies
ZENIT, agència de notícies

www.aulaintercultural.org Aquest portal vol ser un espai a la xarxa de reflexió i punt de trobada del treball que es fa en l'educació en pro del respecte i la convivència entre les diferents cultures. Ofereix eines didàctiques, una biblioteca digital amb múltiples enllaços i altres seccions multimèdia.

www.fbofill.cat La Fundació Jaume Bofill treballa a les àrees d'igualtat, educació i democràcia. En l'àmbit de la diversitat, vol promoure una reflexió oberta sobre aquest fet de la nostra societat originat, tot i que no exclusivament, pel fenomen migratori.

www.fespinal.com L'any 1989 va néixer la Fundació Lluís Espinal, com a suport institucional a Cristianisme i Justícia. Amb la intenció de promocionar el diàleg cultural entre les ciències de l'home i la teologia, ofereix a la xarxa tota una col·lecció de quaderns monogràfics molt interessants.

www.ara.cat El web del nou diari ARA inclou també espais dedicats a les revistes Time Out (oci a Barcelona), Criatures, Mestres, Emprenedors, Ciència, VaDeJocs, Descobrir, Cuina i Sàpiens.

www.edu365.cat Aquest portal educatiu del Departament d'Ensenyament posa a l'abast dels diferents membres de la comunitat educativa activitats i informacions tot facilitant l'accés a materials complementaris interessants.

www.tarraconense.cat A la pàgina oficial de la Conferència Episcopal Tarraconense podem obtenir informacions de les diferents diòcesis de Catalunya així com també accedir, a través d'enllaços, a Bisbats de la resta d'Espanya.

www.pregaria.cat Aquest web ofereix recursos de pregària al servei de persones i grups que cerquin d'aprofundir en la seva vida de fe. Hi ha recursos per a què cadascú hi pugui trobar allò que més l'ajudi en el seu moment present o que més pugui ajudar als altres.

www.catalunyareligio.cat Aquest web ens ofereix l'actualitat religiosa des de Catalunya. Inclou actualitat, opinió, recull de notícies, veure la fe...